

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. De quibusdam donationibus, seu concessionibus Ecclesiarum seu beneficiorum Ecclesiasticorum, vel quæ fieri possint alienis Ecclesiis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

munibus Ecclesie, sive monasterii ex *Cap. Fraternalitatem 2. h. t.* sumitur, tum quod talis Donatio sit verissima alienatio, tum quod in generali administratione alicui concessa, non veniat donatio merè gratuita, & liberalis: si tamen titulo pietatis, Eleemosynæ, misericordiæ &c. tales donationes, ex talibus communibus Ecclesie proveniunt sicut à Prælo Ecclesie, vel sint donationes remuneratoriæ &c. non prohibentur Prælati Ecclesiarum, modò sint moderatæ, etiamsi sicut sine juris solemnitatibus ad alienandum requisitis. Imò etiam bona immobilia Ecclesiarum, ad remuneranda obsequia præstita, donari posse, adhibitis tamen solemnitatibus juris *Ex Cap. per tuas 5. h. t. patet.* Plurimùm tamen ad harum donationum valorem facit recepta loci consuetudo, juxta quam modica donare, ita ut Ecclesia nihil exta- libus etiam merè gratuitis, & liberalibus donationibus lædatur, passim Prælati conceditur, ad vitandam Avaritiæ speciem, & hominum benevolentiam retinendam; quod ipsi etiam Ecclesie utile est. Quænam autem donationes modicæ, ac moderatæ censeri debeant, prudentium arbitrio varias attendendo circumstantias, desumendum viderur.

Religiosi, qui cum licentiâ superioris sui extra monasterium degunt, & beneficia obtinent, possunt de redditibus Ecclesiasticis, quorum libera illis permissa est administratio, aequè, ac sæculares beneficiati inter vivos disponere, & consequenter de illis etiam, jus commune attendendo (quidquid sit de Bulla Clementis VIII. de largitione munerum

Compend. Pirhing.

&c. quam non ubique receptam multas- ferunt, & multùm limitavit, aut decla- ravit Urbanus VIII.) possunt facere do- nationes honestas, & moderatas. Illi verò Religiosi, qui ex Prælati, aut Ordinis Commissione honorum monasterij ad- ministrationem aliquam sibi commissam habent, donationes facere possunt, juxta licentiâ illis à superioribus concessam, aut quantum Ordinis statuta, vel con- suetudo recepta permittunt. Alii deni- que Religiosi, quibus nulla talis, nec ex officio, nec ex commissione administra- tio competit, nullas sine superioris tacitâ, vel expressâ licentiâ donationes facere posse votum etiam paupertatis probat.

§. IV.

De quibusdam donationibus, seu concessionibus Ecclesiarum seu beneficio- rum Ecclesiasticorum, vel qua fieri possint alienis Ecclesiis.

PRImò quòd beneficium nondum va- cans, in titulum conferri non possit, particulari alicui personæ, uniri autem possit, seu in proprietatem concedi, ac donari, monasterio alicui, Dignitati, seu Prælati &c. vivente etiam bene- ficiato, absque eo tamen, ut hic dum vivit, eâ Ecclesiâ, aut beneficio privetur, nisi delictum privationem inferens com- mittat, *ex cap. Consultationibus 4. h. t. patet.* & factum etiam de hoc actum in *Titulo 8 de concessione præbende, & in Titulo quinto sessionis 6.* Secundo patet *ex cap. inter Dilectos 8. h. t.* quòd possit lo- cus aliquis pius alteri Ecclesie, monaste- rio, sive loco Religioso se subicere, cum consensu saltem Episcopi, si locus ille sacer sit, & subiectus Episcopo; vel

V v v

sive

sine illius etiam consensu, si pius quidem sit, ad pia opera institutus, non tamen facit & Religiosus, auctoritate scilicet Episcopi erectus.

Tertiò habetur *ex cap. Apostolica 9. h. t.* quòd possit Episcopus, si in Diocesi sua velit Monasterium constituere, & de rebus Ecclesiæ, cui præsidet, dotare, eidem dare, nihil requisito Capituli sui consensu, partem quinquagesimam Censûs Ecclesiæ suæ, vel centesimam, si ex Ecclesia seculari, velit facere monasterium, aut in ea sepulchrum sibi eligat, modò per talem etiam donationem grave damnum suæ Ecclesiæ non inferat; & semel tantùm unam ex his, siue simul siue successivè donationem faciat, nisi valde abundantes essent illius Ecclesiæ redditus, quo in casu cum superioris, Pontificis scilicet, Auctoritate, majorem etiam quantitatem donare potest, ad sublevandam alterius Ecclesiæ inopiam, siue ad dotem constituendam, ad quam tenetur, si Ecclesiam vel ipse, vel antecessor ejus ædificavit, & non dotavit.

Quartò patet *ex cap. pastoralis 7. h. t.* sub verbis illis, quibus consentiente Patrono, Ecclesiam aliquam concedit Religiosis Episcopus: *concedimus vobis hanc Ecclesiam*: donari tali monasterio à Patrono, quod suum est, jus scilicet Patronatûs; & ab Episcopo temporales proventus, si quos in ea Ecclesia obtineat, vel si nullos proventus in tali Ecclesia habeat, donari omnes illius Ecclesiæ proventus monasterio (ita tamen ut Donatio talis cum consensu Capituli fiat, tanquam alienatio) ut ne frustratoria videatur, aut ex parte Patroni, aut

ex parte Episcopi donatio talis, fructu per eam in Monasterium v. g. transferatur: Excipitur tamen in tali donatione, quibuscunque tandem generalibus verbis fiat Cathedralicum, visitatio, & correctio, quæ semper in Ecclesia manet Episcopo.

§. V.

Qualis in dubio Interpretatio fieri debeat donationis, & quomodo præsumi possit donatio?

Donationis inter vivos latissima scienda est interpretatio in favore donatarij, prout constat *ex cap. cum dilecti 6. h. t.* cum enim donationes inter vivos ex mera liberalitate procedant, merito præsumitur: quòd largissime etiam voluerit donator eas intelligi, & non modo restringi; nisi ille id expresse non quidem quasi latissima illius interpretatio faciendâ sit in præjudicium reipse, quatenus derogat juri communi, quod hæc sint odiosa, & restringi potius extendi debeant *juxta reg. 17. in A.* quando agitur de præjudicio tantum cedentis. Et quamvis sit generalis regula, quòd donatio præsumi non debet, quoties alia interpretatio, vel constructio fieri potest, cum nemo tam facile seatur rebus suis se privare, patet tamen etiam hæc regula suas exceptiones: sic primò si vir Nobilis, aut Illustris, & dives det aliquid, donare præsumitur modò Summa aut res data non sit inobliquè magna, cum liberalitas sit propria Virtus nobilium, ut insinuat Pontifex *in cap. prudentes 1. h. t.* secundo præsumitur